

ჩვენს ბლანეტზე უკლასე კათოღო, უკლასე გულწრფელ პატივს დავაძინებთ. ბაჭუკებს, გლოთყუთ, ბაჭუთა დასკვის საერთაშორისო დღეს. მშვილობა და სინაზრული, ბედნიერება და წარმატებები ყოველიყოს თქქნი ცნოზრების თანამეზარდ!

მამაა ჭყონია, ა(ა)იპ „ოზურგამეთის მუნიციპალიტეტის სკოლაგამელი აღზრდის ცენტრის“ დირექტორი

პოლიგონი

გურია უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

გაზეთი გამომოს 1931 წლის 5 იანვრიდან
 საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი.
 ყოველკვირეული გამოშვება. № 13 (10449) 5 ივნისი, 2023 წ. ფასი 80 თეთრი.

„სიმღერა სიყვარულის საბალობელია“

ანსამბლ „მართვეს“ საიუბილეო კონცერტი ოზურგამეთში

ალიონი. 31 მაისს, ოზურგამეთის სახელმწიფო თეატრში 45-წლიანი ისტორიის მქონე, ანზორ ერქომაიშვილის სახელობის საქართველოს სახელობის სიმღერების ანსამბლმა „მართვეს“ საიუბილეო კონცერტი გამართა.

წინა დღით კი, „მართვეს“ წევრები და ხელმძღვანელები სოფელ მაკვანეთში, ნაკაშიძეების გორაზე ერქომაიშვილების საგვარეულო საძვალეს ესტუმრნენ და პატივი მიაგეს ამ დიდი ადამიანების ხსოვნას.

სოფლის ცენტრში, კულტურის სახლის ეზოში მრავალრიცხოვანი მაყურებლების წინაშე სახელდახელო კონცერტი გამართეს.

– 45-წლიანი არსებობის მანძილზე „მართვეს“ პირველად ესტუმრა სოფელ მაკვანეთს, სადაც გურული სიმღერისა და გალობის კორიფეები ერქომა-

იშვილები, თოიძეები, ბაბილოძეები ცხოვრობდნენ, რომლებმაც დაიცვეს ქართული ხალხური სიმღერა, ხოლო ანზორ ერქომაიშვილმა ეს დიდი ტრადიციები განავითარა. „მართვეს“ ბიჭების გულუბნობა და ჩვენი დიდი წინაპრები. ეს სტუმრობა მაგალითია ხალხური სიმღერების უკვდავების.

ამჟამად ანსამბლი „მართვეს“ არის დამოუკიდებელი ერთეული და ატარებს სახელმწიფო ანსამბლის სტატუსს, რისთვისაც მადლობელი ვართ ჩვენი მინისტრის, ქალბატონ თეა წულუკიანის – ადნიშნა თავის სიტყვაში ანსამბლ „მართვეს“ ხელმძღვანელმა მიშო ჯავახიშვილმა.

– ბავშვობიდან მოყოლებული 74 წელი ერთად ვიყავით

მდინარე ნატანების აუზი ეკოლოგიური კატასტროფის წინაშე დგას

მდინარე ნატანების აუზში ინტერული მასალების ამოღება რომ შესაბამისი კანონების და ფუნდების დარღვევით ხდებოდა და ხდება ამავ არაერთხელ ვფარდით. საქართველოს მინერალური რესურსების სააგენტო ორი თვეა საჯარიმო ინფორმაციას არ გვაწვდის... ამჯერად მდინარის აუზში მომუშავე მესაკავატორები შურნალისტების გამოჩენისთანავე მდინარიდან ამოიყვანეს და გაიძვნენ. ჩვენს მიერ გამოგზავნილმა გარემოსდაცვითი დეპარტამენტის რეპორტულმა წარმოადგინა „პოლიგონი“ მიერ საბუნების წარმოადგენად დროებით შეაჩერეს კარიერის მუშაობა, თუმცა შემდეგ გადაწყვეტილება შეცვალეს და კარიერა მუშაობა გააგრძელა.

წითელი ხიდი-სარფის ავტომაგისტრალის მშენებლობა აუცილებლად უნდა დასრულდეს, თუმცა იგი გურიის მდინარეების ხეობების განადგურების ხარჯზე არ უნდა მოხდეს. მოსახლეობას არ აქვს ინფორმაცია რა ხდება გური-

ის მდინარეების ხეობებში, როგორ მოიპოვებენ კომპანიები ინერტულ მასალებს, ნატანის ამოღება არ ხდება დასაშვებ ნორმის ფარგლებში, მდინარეების აუზში მდებარე სოფლებში დაშრა არტეზიული ჭები, ვითარდება მეწყერული პროცესები, და მოუხედავად კლიმატის ცვლილებებზე გააქტიური პროპაგანდისა, ეკოლოგიური კატასტროფა გვიანლოვდება.

ჩვენს ქვეყანას ევროკავშირთან აქვს დადებული ხელშეკრულება, რომ მოსახლეობა ყოველმხრივ ინფორმირებული უნდა იყოს, თუმცა თუნდაც ის ფაქტი, რომ ორი თვის განმავლობაში ვერ შევძელით მიგველო ინფორმაცია საქართველოს მინერალური რესურსების სააგენტოსგან, ამის თუ არა შესაბამისი ლიცენზია მოგვანია „პოლიგონი“ და ამჯერად რა რაოდენობის ინერტული მასალა უნდა ამოიღოს მდინარე ნატანების აუზის 20-კილომეტრიან ზონაში, და მუშაობაზე მძებრებმა მძებრებმა.

როგორც ვწერდით, (<http://alion.ge/2022/02/sabrZolo-poligonad-qceul/>) ხელისუფლებამ ერთობლივ საწარმო „POLAT YOL & MAPA“ უფლება მისცა ზღვიდან 20 კილომეტრიან ზონაში, მდინარე ნატანებზე, ისტორიული ვაშნარის ციხე-ქალაქის მიდებარედ, ლიცენზიის გარეშე მოიპოვოს წიაღი. ამისთვის 2020 წლის 4 სექტემბერს, სასწრაფოდ შევიდა ცვლილებები 2005 წლის 11 აგვისტოს 136 დადგენილებაში „სასარგებლო წიაღის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის წესისა და პირობების

გაზეთი „ალიონი“ სარეკლამო მომსახურების ტარიფები

— მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
— მე-3-7 (თითოეული 810 კვ.სმ) მთლიანი გვერდებისა — 150-150 ლარი;
— 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
— ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
— შიდა შავთვით გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
— პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
— მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 25 ლარი;
— სამგლოვიარო განცხადება - სიტყვა 25 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
— გახსენება, ნეკროლოგი — სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;

საკალო ფასი: 80 თეთრი, ხელმოწერა:
ერთი თვით — 3,20 ლარი, სამი თვით — 9,60 ლარი, 6 თვით — 16 ლარი, ერთი წლით — 32 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში აუდიონანაწერები ინახება ორი კვირის განმავლობაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაგვრდა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარეკლამო კომპანია
რედაქციონი
ნუგზარ ასათიანი
nugzarasatiani15@gmail.com
558 499100
კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
gia_77@mail.ru
551 576060
რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ეპისკოპოსის ქ. №3
ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
გაზეთი იბეჭდება გამოცემლობა „მერიდიანში“
მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაინყეთ ყოველი ოქმბათი აციონზე
«ალიონი»

ოზურგეთში გავერთა დაცვის საერთაშორისო დღე სხვადასხვა ღონისძიებით აღინიშნა

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტში გავერთა დაცვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით სხვადასხვა სახის გასართობი და შემეცნებითი ღონისძიება გაიმართა. ბიბლიოთეკა, სამხატვრო სკოლის მოსწავლეთა ნაბუნების გამოფენა. ბავშვების მონაწილეობით კონცერტი ჩატარდა. ღონისძიებას მხარის რწმუნებული გიორგი ურუშაძე, ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერი ავთანდილ თალაგაძე, საკრებულოს თავმჯდომარე დავით დარჩია და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები დაესწრნენ.

უშე პირებს გავერთა დაცვის დღე მიულოცეს

ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელი პირები უშე ბავშვებს ეწვივნენ და ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე მიულოცეს. თვითმმართველობის წარმომადგენლებმა ბავშვებს სასაჩუქრე პაკეტები გადასცეს. „მინდა, ყველა ბავშვს ვუსურვო მშვიდობა, სილაღე, ჯანმრთელობა და წარმატებული მომავალი. ყოველი დღე სიხარულისა და ბედნიერების მომტანი ყოფილიყოს თქვენთვის.“ — აღნიშნა ჩოხატაურის მერმა დავით შარაშიძემ.

„სიმღერა სიყვარულის საგალობელია“ ანსამბლ „მარტოვს“ საიუბილეო კონცერტი ოზურგეთში

მე და ანზორ ერქომაიშვილი გასული საუკუნის 70-იან —სკოლაში, ჯარში, ხელოვნებაში. ანსამბლ „რუსთაველი“ მქონდა ბედნიერება ჰამლეტ გონაშვილის გვერდით ვყოფილიყავი. ჩვენს გვერდით იყო ამირან გოლიაძე. მაკვანეთი უნიკალური სოფელია. სოფელში, სადაც არტემ ერქომაიშვილის ანსამბლი იყო და ხშირად ატარებდა კონცერტებს, მეორე ანსამბლიც მუშაობდა. დღეს ვაგვახარებს მაკვანეთელმა ბავშვებმა. ახლად შექმნილმა ანსამბლმა ესეთია ამ სოფლის ისტორია.

ლანჩუთში 1 ივნისი სხვადასხვა ღონისძიებით აღინიშნა

ქალაქის ცენტრალურ პარკში ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით სხვადასხვა ღონისძიებები გაიმართა. ანიმატორები, ასფალტზე ხატვა, პატარა მხატვრების გამოფენა და საზიემო კონცერტი ღია ცის ქვეშ. ღონისძიებებს ლანჩუთის მერი ალექსანდრე სარიშვილი მონაწილეობით და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან ერთად დაესწრა. — კულტურა ყველა პატარას დღევანდელ დღეს, ისინი ჩვენი ქვეყნის ხვალისდელი დღეა. მინდა თითოეულს წარმატებული და ბედნიერი მომავალი ვუსურვო — აღნიშნა ლანჩუთის მერმა ალექსანდრე სარიშვილმა. დღესვე თვითმმართველობის პირველი პირები ლეის ბავშვთა სახლისა და დღის ცენტრ „იანანას“ აღსაზრდელებს ესტუმრნენ დღესასწაული მიულოცეს და საჩუქრები გადასცეს.

ხელოვნების სასახლეში ბრანდიოზული კონცერტი გაიმართა

ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით, ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის თვითმმართველობის მხარდაჭერითა და კულტურის ცენტრის ორგანიზებით, ხელოვნების სასახლეში ბრანდიოზული კონცერტი გაიმართა. საკონცერტო პროგრამა კულტურის ცენტრთან არსებულმა სტუდია „მომავლის ბავშვებმა“ წარმოადგინა. ღონისძიებას ესწრებოდნენ ადგილობრივი ხელისუფლების ხელმძღვანელი პირები. „დღეს „მომავლის ბავშვებმა“ ნამდვილი დღესასწაული მოაწვეს. ძალიან სასიხარულოა, რომ ასეთი ნიჭიერი მომავალი თობა გვყავს. ჩვენი გუნდის მიზანი და ვალდებულებაა, ბავშვებს შევუქმნათ უზრუნველი გარემო. მუნიციპალიტეტის თვითმმართველობა ყოველთვის იქნება თქვენი ერთგული მხარდამჭერი. დიდი მადლობა ღონისძიების ორგანიზატორებს.“ — აღნიშნა მუნიციპალიტეტის მერმა დავით შარაშიძემ.

სოფელ უხუთიდან გავერთა ახალი გზა კეთდება

რეგიონში განსახორციელებელი პროექტების ფონიდან აკეთის ადმინისტრაციულ ერთეულში სოფელ უხუთიდან გავერთა მისასვლელი 8 კმ გზის რეაბილიტაცია დასკვნით ეტაპზე. პროექტის ღირებულება, რომელსაც კომპანია „ახალი გზა“ ახორციელებს, ჯამში 4 108 888 ლარს შეადგენს. მიმდინარე სამუშაოები ლანჩუთის მერმა ალექსანდრე სარიშვილმა მონაწილეობით თორნიკე ტიკაძესთან და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან ერთად დაათვალიერა.

მდინარე ნატანების აუზი ეკოლოგიური კატასტროფის წინაშე დგას

შესახებ დებულების დამტკიცების შარშან „პოლატმა“ სექტორებამდე მდინარე ნატანების აუზში მხოლოდ ოფიციალურად ერთი მილიონი კუბ. მეტრი ინერტული მასალა ამოიღო... ამჟამად ისინი კვლავ აგრძელებენ მუშაობას.

გაზეთი „ალიონი“ არასამთავრობო ორგანიზაცია „ეკოსთან“ ერთად აკვირდება მიმდინარე პროცესებს, ბოლო ერთი თვის განმავლობაში რამდენჯერმე მოვინახულეთ კარიერი. დღეში საშუალოდ ათეულობით მძიმე წონიანი ავტომანქანა 300-400 რეისს ასრულებს და 8-10 ათასი კუბური მეტრი ინერტული მასალა გაქვს.

მაისის თვეში, როცა კარიერზე არსებული მდგომარეობა ენახეთ, შემდეგ ავტობანი მოვინახულეთ, გადავწყვიტეთ „პოლატის“ კუთვნილი გრანდიოზული სატენი საწარმო გვენახა და „პოლატის“ წარმომადგენელს შევხვედროდით.

თარჯიმნის საშუალებით კომპანიის წარმომადგენელს შევეკითხეთ: რა ნებართვები აქვთ ხელმოწერა, ერთი და იმავე მდინარის ლოკაციიდან წიაღისეულის მოპოვების? ვინ იყო ქართული მხრიდან ქვეკონტრაქტორი კომპანია; რამდენად შეესაბამება სინამდვილეს ინფორმაცია გემით ნაწილი გადაამუშავებული ინერტული მასალის შავი ზღვის აუზის ერთ-ერთ ქვეყანაში გატანის შესახებ.

„თუ გსურთ თქვენთვის მისი მნიშვნელობა, თუ არადა

თქვენს კითხვებზე პასუხს ვერ გავცემთ. თუ რაიმე ბანტიმარქსებით თბილისის ოფისში იკითხეთ“ – ასე გამოვიხატეთ სოფელ ნატანებიდან თურქული კომპანია „პოლატის“ წარმომადგენელმა.

როგორც წინა შემთხვევებში ექსკავატორების ნაწილი ამჟამადაც მდინარის აუზში იდგა და დაახლოებით 3 მეტრი სიღრმე იღებდა ინერტულ მასალას. ამას ისიც მოწმობდა, რომ მდინარის პირას დასაწყობებულ ქვა-ლორღს მიწის ფერი ჰქონდა და მიწის ნარევიც თვალშისაცემი გახლდათ.

ჩვენი გამოჩენის შემდეგ სწრაფად წავიდა გადარეკვა-გადმორეკვები და ექსკავატორები მდინარიდან ამოვიდნენ და სწრაფად გაეცალნენ იქაურობას.

ჩვენ ცხელ ხაზზე დაუკავშირდით გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტს, რომლის წარმომადგენლები გარკვეული დროის შემდეგ მოვიდნენ. დეპარტამენტის უფროს სპეციალისტს ბენო ხომერიკს აუუსხენით არსებული მდგომარეობა, ვაჩვენეთ გადაღებული ვიდეოები და ფოტოები და ვუთხარით, რომ არც კომპანია „POLAT YOL & MAPA“ არ გვაძლევს ინფორმაციას მათზე გაცემული ლიცენზიის შესახებ, ვინაა ქვეკონტრაქტორები, აქვთ თუ არა წიაღისეულის მოპოვების გეგმა, რა

რაოდენობის ინერტული მასალა უნდა ამოიღონ, თუკი სწორად იღებდნენ, რატომ ამოვიდნენ ტრაქტორები მდინარიდან, როცა ჩვენ იქ მივედით და ა.შ. ბენო ხომერიკმა გვითხრა, რომ წელს ისინი ამ კარიერზე საერთოდ არ შემოსულან... წერილობით შევადგინეთ განცხადების ტექსტი თუ რა სახის ინფორმაციის ვითხოვდით და გვითხრა, რომ **პომპანიდან მათზე დოკუმენტების წარმოდგენამდე კარიერი დროებით შეაჩერებდა მუშაობას, ამის შესახებ ამ მომუშავეებსაც მივწოდებთ ინფორმაციას. კარიერზე მუშაობა დროებით შეჩერდა.** ნაწილი დასატვირთად მოსული მძიმეწონიანი ავტომანქანა უკან დაბრუნდა.

ამის შემდეგ გარემოსდაცველები მდინარის აუზში ინერტული მასალის ამოღების სიღრმის გასაზომად გაემართნენ. ჩვენთვის უცნობია, ვისთან ჰქონდათ მათ სატელეფონო საუბარი, თუმცა გარემოსდაცველებმა შემდეგ გვაცნობეს, რომ კარიერს მუშაობა უნდა გაეგრძელებინა.

გაზეთი „ალიონთან“ მდინარე ნატანების ხეობაში არსებულ მძიმე მდგომარეობაზე კომენტარი გააკეთა გარემოსდაცვითი ორგანიზაცია „ეკოს“ დამფუძნებელმა ირმა გორდელაძემ:

– ინერტული მასალის მოპოვება ხდება „წიაღის მოპოვების“, „წყლით სარგებლობის“, კანონმდებლობის სრული დარღვევით.

სამწუხაროდ, ამ თემაზე საჯარო ინფორმაციას არ გვაწვდის საქართველოს მინერალური რესურსების სააგენტო. ამის გამო ვერ ვვლოთ ინფორმაციას მოპოვების მასშტაბებზე, გეგმასა და კანონიერებაზე.

ამ ალბილიდან შარშან ამ კომპანიამ მილიონობით კუბური მეტრი ინერტული მასალა გაიტანა და 5 თვის შემდეგ ისევ დაუშვა მდინარეში მასალა, რომელსაც ნატანის ვაჭტიშრად არ აქვს. მდინარეს კალაპოტი მერამდენად შეუცვალეს და მთაქვს სანაპირო ზოლი, ფერ-ლობები. 3 მეტრი სიღრმეზე, პირდაპირ

მდინარიდან იღებენ ქვა-ლორღს, რომელიც უკვე ტალახნარევაა. სახელმწიფო მნიშვნელობის ავტობანი ივებაო, კი ბატონო, მაგრამ მდინარე არაა სახელმწიფო მნიშვნელობის?

ისე ვაშენოთ, მოვიპოვოთ, საფრთხე არ შევუქმნათ მაცოცხლებელ გარემოს, წინ გლობალური დათბობაა. ევროპული გარემოსდაცვითი სტანდარტები დავნერგოთ,

ჭებში ზაფხულობით მართლაც არ არის წყალი და ამ მხრივ თუ პრობლემაა, პირველ რიგში ჩემი ოჯახშია. გურიანთიშეგს ჩემთვის კარიერების თემაზე არ მოუშარტავთ. როცა სოფელში ვინმე გარდაიცვლება და დავშრებავთ ამ კომპანიას, (მე პირადად კომპანიის ბუღალტრს ვუპაკვირდები), ყოველთვის გვაფვლიან ინფორ-

კანონმდებლობა, საჯაროობა და ვიცავთ. – გვითხრა ირმა გორდელაძემ.

– იყო პერიოდი, როცა მდინარის აუზში ბევრი კომპანია მუშაობდა, ვაპროტესტებდით. ჩემი დეპუტატობის პერიოდიდან, ვიცი შარშან „პოლატს“ შესაბამისი ნებართვა ჰქონდა.

ტულ მასალას გვის მოსაწვდის იმპობლად. სხვა მხრივ კარიერის მუშაობა კანონის დაცვით უნდა მოხდეს და მეც ამას დავუჭერ მხარს – გვითხრა სოფელ გურიანთის მაჟორიტარმა დეპუტატმა ნინო მასარაძემ.

„გზა გასვიდან ბერლინამდე“

ბახვი ჰესის სალექციო კურსი ახალგაზრდებისთვის „როგორ დავიწყოთ სტარტაპი“

2023 წლის 1 ივნისს, ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დელეგაციის დაკავშირებით მთისპირისა და ჩხაკურას სკოლებში ბახვი ჰესის მერ ორგანიზებული მორიგი სემინარი ჩატარდა, რომლის ფარგლებშიც სკოლას ადგილობრივი მეწარმე, დავით თენიშვილი და მისი შვილი, გაბრიელ თენიშვილი ეწვივნენ. დავით თენიშვილს გურიაში ერთ-ერთი გამორჩეული ჩაის პლანტაციები აქვს და უკვე 30 წელია რეგიონში მცირე ბიზნესს მართავს. სწორედ სტარტაპის დაწყების თავისებურებები, რეგიონში არსებული შესაძლებლობები და მათი გამოყენების გზები იყო შეხვედრის მთავარი სასაუბრო თემები.

სემინარის ფარგლებში ახალგაზრდებს საკუთარი გამოცდილება გაუზიარა გაბრიელ თენიშვილმა, რომელიც უკვე წლებია ოჯახურ ბიზნესშია ჩართული და მიმდინარე წლის ზაფხულს თენიშვილების ჩაი მთელ მსოფლიოს გერმანიაში ჩატარებულ ტურისტულ ფესტივალზე გააცნო.

სკოლის მოსწავლეებთან შეხვედრა კითხვა-პასუხის რეჟიმში წარიმართა. ახალგაზრდებმა პასუხები მათთვის საინტერესო ყველა კითხვაზე მიიღეს. მათ შორის, რა გამოწვევები ახლავს თან რეგიონში ბიზნესის დაწყებას, რა არის მათი დაძლევის გზები და რა შესა-

ძლებლობები არსებობს დღეს ამ მიმართულებით საერთაშორისო გამოცდილების მისაღებად.

„ძლიან დადებითი შთაბეჭდილება დამრჩა, ჩემთვის ნამდვილად განსაკუთრებული დღე იყო. სასიხარულოა, როდესაც შინ აზრი ვიღაცას სჭირდება, განსაკუთრებით კი ახალგაზრდებს. იმედია, მოსწავლეები გაითვალისწინებენ ჩემს რჩევებს, რაც ბიზნესის დაწყების, თუ მისი კეთების პროცესში დაეხმარებათ.“

დადი მადლობა მინდა გადავუხადო ბახვი ჰესს, რომ ახალგაზრდებთან ჩემი გამოცდილების გაზიარების საშუალება მომცა. ნამდვილად დასაფასებელი საქმეა, როდესაც მომავალი თაობის განათლებისა და ცნობიერების ამაღლებაზე ზრუნავ, განსაკუთრებით კი რეგიონში, სადაც მსგავსი სახის ინიციატივები ხშირი არ არის.“ – განაცხადა მეწარმე, დავით თენიშვილმა.

„მადლობა მინდა გადავუხადო ბახვი ჰესს ამ ლექციის ორგანიზებისთვის. ბევრი ისეთი რამ გავიგე, რაზეც აქამდე არ მიფიქრია. მეგალითად, დღეს გავიგე, რომ სოფელ მთისპირში ახალი სამწარმოო ხელშეწყობის პროგრამა გვაქვს, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია. ბევრი ინფორმაცია მიველე ჩაის კულტურაზე, რაც ძალიან სასარგებლო იყო. ასევე, მხარია, რომ გამოცდილება მეწარმე ვავიზარა საკუთარი გამოცდილება და რეგიონში

საქმის კეთების უპირატესობები დავგანახა. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია, რადგან მომავალში ახალგაზრდებმა საკუთარი რეგიონები, სოფლები თავადვე განავითარონ და სახლ-კარი არ მათოვონ.“ – განაცხადა მთისპირის საკარი სკოლის მე-10 კლასის მოსწავლემ, ნათია შაყაძემ.

„ოჯახში ვაპირებ მცირე ბიზნესის დაწყებას. ტრენინგმა დამხანა, რომ სოფელში ბიზნესის კეთებასაც აქვს დიდი მომავალი. მადლობა ბატონ დავითს და მის შვილს, გაბრიელს ჩვენთან სტუმრობისთვის და თავიანთი გამოცდილების გაზიარებისთვის. საინტერესო იყო

გაბრიელის მერ მოყოლილი საკუთარი ისტორია და ის, რომ მან არჩევანი სოფელში ცხოვრებას და მამის ბიზნესში ჩართვაზე გააკეთა.“ – განაცხადა ჩხაკურას საჯარო სკოლის მე-9 კლასის მოსწავლემ, საბა ბერიძემ.

სემინარი მთისპირისა და ჩხაკურას სკოლის უფროსკლასელებისთვის, კერძოდ, 8,9,10,11,12 კლასების მოსწავლეებისთვის იყო განკუთვნილი და მიზნად რეგიონში ბიზნესის დაწყების შესახებ ახალგაზრდებში ცნობიერების ამაღლებასა და მოტივაციის გაზრდას ისახავდა.

დავინანსებულნი ვართ!

საკრებულოს ბიუროს სხდომაზე

ალიონი. 31 მაისს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ბიუროს სხდომა გაიმართა, რომელსაც **დავით დარჩია** უძღვევდა.

სხდომის დასაწყისში ერთგვარი სიტყვიერი შეხველა-შემოხველა მოხდა საკრებულოს ხელმძღვანელებსა და ფრაქცია „ნაციონალიზმი“ თავმჯდომარე დავით მგავანაძეს შორის.

დავით მგავანაძე მუნიციპალიტეტის მიერ თანამდებობის პირებისთვის მსუბუქი ავტომანქანების შეძენას აპროტესტებდა: „ჯერ მოსახლეობის ინტერესი უნდა დააკმაყოფილოთ და შემდეგ თქვენი. ჯერ მუნიციპალური ტრანსპორტი უნდა შეგეცვალოს და შემდეგ შეგეძინათ თქვენთვის ავტომანქანები – ცხარობდა მგავანაძე.“

პირველად გზედვე საკრებულოს ბიუროს სხდომაზე საკუთარი თავის გარდა ვერაფერს ვერ ხედავ. შენს წინაშე მინც ეცი პატივი – უბასუხა მგავანაძეს **დავით დარჩია**.

საკრებულოს მორიგი სხდომის დღის წესრიგში განხილვა-დამტკიცების მიზნით ასსანა შემდეგი განკარგულების პროექტები: მუნიციპალიტეტის საკუთრებაში

არსებული ქ. ოზურგეთში ვიქტორ დოლიძის ქუჩა 8-ში მდებარე უძრავი ქონების სარგებლობის უფლებით გადაცემაზე მერისთვის თანხმობის მიცემის შესახებ, საკრებულოს მესამე კვარტლის სამუშაო გეგმის დამტკიცების თაობაზე და დაბა ურეკის ადმინისტრაციულ ერთეულში მდებარე უსახელო ქუჩებისათვის „მკვთის ქუჩის“ და „შოთა გოგუაძის“ სახელის მინიჭების თაობაზე, მუნიციპალიტეტის გენდერული თანასწორობის საბჭოს 2023-2025 წლების სამოქმედო გეგმის დამტკიცების შესახებ. ცვლილება იგეგმება „მუნიციპალიტეტის სოციალური მიზნის მქონე პროექტების თანადაფინანსების პროგრამის განხორციელების შესახებ“ დღგენილების პროექტში.

საკრებულო ცნობად მიღების მიზნით მოისმინეს და განიხილავს, გენდერული თანასწორობის საბჭოს 2022 წელს გაწეული საქმიანობის შესახებ ანგარიშს, ასევე, ინფორმაციას მუნიციპალიტეტის მიერ ადგილობრივი მშენებლობის სასმელი წყლის რესურსების მართვის გაუმჯობესების თაობაზე და გარე ვაჭრობის მოწესრიგების ღონისძიებათა შესახებ.

„ჩვენ არ ვარდევით შრომის კოდებს, მუშა-მოსამსახურეები სამსახურში შეთანხმებით იმყოფებიან“

ალიონი. 26 მაისს, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს, ჩვეულ რეჟიმში მუშაობდა ოზურგეთში მოქმედი სამკერვალო ფაბრიკა „დენიმი“.

ჩვენი დაინტერესება სწორედ ამ ფაქტმა განაპირობა, რადგან რედაქციას დაუკავშირდნენ და გვითხრეს, რომ ქვეყნის უდიდეს დღესასწაულს ამ საწარმოში ჩვეულებრივი სამუშაო დღე იყო.

—**ადრე 300 ადამიანი მუშაობდა სამკერვალო საწარმოში, პანდემიის შემდეგ მომუშავეთა რიცხვი შემცირდა და ახლა 170 ადამიანია დასაქმებული** — გვითხრა „დენიმის“ მენეჯერმა **ნინო კილაძემ**.

— **რატომ არ ისვენებს საწარმოს მუშა-მოსამსახურეები ქვეყნის უდიდესი დღესასწაულის დღეს.** ეს კითხვა დირექტორის თანამშემწეს **ლია ჯაბინძეს** დაუვსო:

— **ჩვენ არ ვარდევით შრომის კოდებს.** მუშა-მოსამსახურეები სამსახურში შეთანხმებით იმყოფებიან, თვის ბოლოა და დატვირთვა გვაქვს. რა თქმა უნდა, მათთან შეთანხმებით დღესასწაულებზეც ვისვენებთ. 21 აპრილს, ბაირამობას ვისვენებდით. დღესასწაულებზე, შაბათ დღეს მუშაობისას ანაზღაურებას ორმაგს მიიღებენ — გვითხრა მან.

საწარმო დაგვათავალიერებინეს. ვესაუბრეთ საწარმოს ზედამხედველს დავით ქორიძეს, თავად დირექტორს

ბირკან აქსეს.

„დენიმში“ ქალის ჯინსის შარვლებს კერავენ. თუმცა საბოლოო სახეს ეს ჯინსები თურქეთში, მალათიაში, მათ სათაო სამკერვალო საწარმოში იღებს და შემდეგ გააქვთ უცხოეთის ბაზარზე.

გავიგეთ, რომ ამ დღეს დასაქმებულებს ორმაგი დღიური ხელფასი — 36 ლარი დაერიცხებათ, მათ გადაადგილებას საწარმო უზრუნველყოფს და ისინი გადატყველებულ ოზურგეთის არაერთ სოფელში. შუადღისას კი უფასო კვება აქვთ.

აქ დასაქმებულებსაც გავესაუბრეთ:

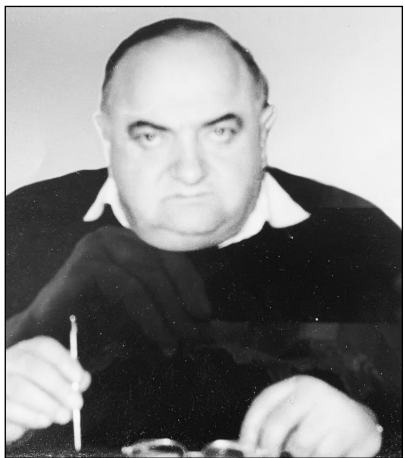
ნონა კობერიძე: — ჩვეულებრივი ამბავია, სახელმწიფო დღესასწაულის დღეს გმუშაობთ. ორმაგი ანაზღა-

ურებას მივიღებთ, ციცი დიდი ზეიმი და დღეს ქალაქის ცენტრში. საღამოს კონცერს დავესწრებ — გვითხრა მან. ორმაგ ანაზღაურებას გავსვა ხაზი საუბრისას აქ მომუშავე ნათელა შავაძემ და **დალი ზოიძემაც**...

— კარგი ანაზღაურება აქვთ. ვისაც სტაჟი აქვს 600-700 ლარი გამოსდით თვეში, დამწყებებს ნაკლები — გვითხრეს მათ.

საწარმო 8-საათიან რეჟიმში მუშაობს. მაგრამ ამას თუ დავუმატებთ ასკანინდან, ვაკიფკრიდან, კონკათიდან, სილაურიდან და სხვა სოფლებიდან იქეთ-აქეთ მგზავრობის დროს, ბევრჯერ დაზიანებულ გზებს, აქ მომუშავე ქალბატონებს (არა მარტო აქ) ნაკლები დრო რჩებათ ოჯახისათვის

სოფელ კონჭკათში მთავარ ქუჩას ზაურ ჩანჩიბაძის სახელი მიანიჭეს

ალიონი. ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2023 წლის 1 მარტის გადაწყვეტილებით, სოფელ კონჭკათში მდებარე ცენტრალურ ქუჩას, ზაურ ჩანჩიბაძის სახელი მიენიჭა. ჯერ-ჯერობით ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფლების ისტორიაში პირველი პრეცედენტი გახლავთ და იგი ამ დიდი ადადიანის, მეცნიერის და მამულიშვილის მიერ ნაკეთები კარგი საქმეების დაფასება გახლდათ.

ზაურ ჩანჩიბაძის ბიოგრაფია, სოფელ კონჭკათში ჩანჩიბაძის ქუჩაზე შეკრებულთ მკვირთარმა დეპუტატმა **გელა არიშიძემ** გააცნო.

დაიბადა 1941 წლის 29 მარტს. 1958 წელს ოქროს მედალზე დაამთავრა ქ. ოზურგეთის №1 საშუალო სკოლა, 1964 წელს სოხუმში ასევე წარმატებით (წითელ დიპლომზე) — საქართველოს სუბტროპიკული მეურნეობის ინსტიტუტის პროდუქტთა ტექნოლოგიის ფაკულტეტი და მიენიჭა ინჟინერ-ტექნოლოგის კვალიფიკაცია.

1970 წელს, ასევე წითელ დიპლომზე დაამთავრა სოხუმის უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი. 1980 წელს წარმატებით დაიცვა სადისერტაციო ნაშრომი.

1964-1993 წლებში მუშაობდა სოხუმის სუბტროპიკული მეურნეობის

ინსტიტუტის მანქანათმშენებლობის კათედრაზე, სადაც გაიარა ყველა საფეხური ასისტენტადან პროფესორამდე. 1978 წლიდან იყო ამავე ინსტიტუტის ბიოტექნოლოგიური ფაკულტეტის დეკანი.

სოხუმის დაცემის შემდეგ იგი თბილისში გადავიდა მუშაობდა „საქმინწყალის“ უფროსად.

ზაურ ჩანჩიბაძის მიერ ნაკეთებ საქმეებზე, ქუჩისთვის სახელის მინიჭების შესახებ, ისაუბრეს ოზურგეთის საკრებულოს თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ **ლაგერენტი ბიგვაგამი**, ოზურგეთის მერის პირველმა მოადგილემ **გიორგი ლურჯუაშვილიძემ**, ყოფილმა სტუდენტმა, ბიზნესმენმა **ბეგი სიორიძემ**, დიასახლისმა **ნინო გრაფშინსკიმ**, ბიზნესმენმა **მიშკო მდინარაძემ**.

მანანა ჯეგავია: — 1975 წელს სოხუმში, ბიბლიოთეკაში გავიცანი. შემდეგ ერთმანეთს ვხვდებოდით. იმავე წელს დაეოჯახდით. ძალიან ლამაზი ოჯახი გვკონდა, გვიყვარდა ჩვენი სო-

ხომი, სადაც ზაურს დიდი დაფასება ჰქონდა. სამწუხაროდ, გასული საუკუნის 80-იანი წლების ბოლოს აფხაზეთში სხვა მოვლენები განვითარდა.

სოხუმიდან ქართველების გამოძევების შემდეგ ზაური საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროში მუშაობდა. მინერალური და მტკნარი წყლების რეგულირების დეპარტამენტის „საქმინწყალის“ უფროსი იყო გარდაცვალებამდე.

ორი ქალიშვილი მყავს. უფროსი თეა — ხელოვნებათმცოდნე, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი დაამთავრა. ტურიზმის დეპარტამენტში მუშაობს პიარ-მენეჯერად. დაოჯახებულია. შეილიშვილი ნიკოლოზი 21 წლისაა, სტუდენტი.

ეკას სასულიერო და სამხატვრო აკადემიები აქვს დამთავრებული. სტილისტ-დიზაინერია. დაოჯახებული.

ზაურის ძალიან უყვარდა სოფელი კონჭკათი. ასე ამბობდა, მუშაობას თავს რომ დავანებებ, ჩემს მშობლიურ სოფელში უნდა დავბრუნდეო. ნამდვილი

ზეიმი იყო მისი აქ ჩამოსვლა, ახლობლებთან და მეგობრებთან შეხვედრები. ძალიან მოსიყვარულე იყო, რითიც შეეძლო, ისე ახმარებოდა მოევასს, აუვს ვერავინზე ვერ ათქმევინებდით. სამწუხაროდ, 2004 წელს დაგვტოვა — გვითხრა ქალბატონმა მანანამ.

დღის ცენტრ „საგანეს“ სასამლი ფულის დანადგარი გაღივდა

1 ივნისს „შალომ კლუბის“ წევრებმა ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე მიულოცეს ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტის დღის ცენტრის „საგანე“-ს ბენეფიციარებს და 3500-ლარის ღირებულების ისრაელის წარმოების სასმელი წყლის დანადგარი 500 გადასცეს პროექტი განხორციელდა „შალომ კლუბის“ მიერ გაეროს ბავშვთა ფონდის, „unicef“-ის დაფინანსებით, გურიის სამხარეო ადმინისტრაციის ისრაელის საელჩოს და მუნიციპალიტეტის საკრებულოს და მერიის ხელშეწყობით.

გამოინეხეთ გაზეთი «ალიონი»

1 ნითი — 32 ლხი
6 თვით — 16 ლხი

ამბავი გურიანი დაბადებული დედით გურიანი დიდი კაცისა

ნათქვამ განსწავლულს თუ გაცნობილს დაუბრუნდებ უნდა.

ასე მოითხოვა „ილია და გურულების“ თხრობის ლოგიკაც და თქვენი მონა მორჩლის სურვილი.

„მატიანული“ დროით 1895 წლის 12 მარტია, ილია ჭავჭავაძე „მეუღლის, ოღლა გურამიშვილის დაბადების დღესთან დაკავშირებით მართავს წვეულებას. სტუმრად მყოფი გიორგი ლასხიშვილი, კიტა აბაშიძე და ილია ნაკაშიძე ერთობაშია საზღვრებზე რუსეთში მგობის გადაგებისა და კონსტიტუციური წყობილების დამყარების აუცილებლობაზე, ილია ჭავჭავაძე კი ეუბნება, რომ ასეთი ცვლილებები საქართველოსთვის არახელსაყრელი იქნება. მისი თქმით, არსებულ ვითარებაში ჩვენი ქვეყანა ახერხებს რუსეთისთვის ფეხის აწყობას, მაგრამ თუ ეს დიდი იმპერია თავისუფლებას მოიპოვებს, სწრაფად წავა წინ, ჯერ ეკონომიკურად დაგვიპყრობს, შემდეგ კი ან გაგვარუსებს, ან ალგვების დედაშიწის პირიდან“.

აი, როგორ აღწერს სულ ახლახან მოყოლილ ამბავს გიორგი ლასხიშვილი (1866-1931), პუბლიცისტი, საზოგადო მოღვაწე, სოციალ-ფედერალისტთა პარტიის ერთ-ერთი ლიდერი, თანამშრომლობდა „ივერი-ში“ იბუჭებულმა ფსევდონიმით „ლალი“. პარიზში გამოსცემდა გაზეთ „ცნობის ფურცლს“.

„ილიას ჩვეულება ჰქონდა წელიწადში რამდენჯერმე თავის მეგობრების მოწვევა, ახალი წლის შეხვედრა, მეუღლის, ოღლას (გურამიშვილის ასული) დაბადების დღეს, ადგომის კვირის ერთ-ერთ დღეს გამართავდა ხოლმე ასეთ წვეულებას და ჩვენც, რედაქციაში მომუშავეთ მიგვიწვევდა. ადრე შევიკრიბებოდით და ვახშობამდე გაიმართებოდა ანკ ამათი, ანდა ილია თავის მოგონებებს გვიამბობდა. ილია კარგ გუნებაზე როდესაც იყო, მეტადსასიამოვნო და საინტერესო საუბარი იცოდა. პირველსავე ასეთ წვეულებაზე, მასხოვს, ილიასთან ცხარეკამათი მოგვიხდა. სიტყვა ჩამოვარდა ახალ მეფე ნიკოლოზ II-ზე. იმ დროს ბევრი მითქმა-მოთქმა იყო იმის შესახებ, როგორ მოტყუვდა რუსის საზოგადოება, როგორ გაუცრუვდათ იმედი რეჟიმის შეცვლისა და საკონსტიტუციო ხანის დაწყებისა.“

აგრეთვე რუსეთის სარევიო-ციო მოძრაობაზედაც დაიწყეს ლაპარაკი. მე, კიტა აბაშიძემ, ილია ნაკაშიძემ გული ვიჯერეთ ახალი თვით-მყრობების გინებით და იმ აზრს ვიცავდით, რომ მალე სარევიო-ციო მოძრაობა გაძლიერდება და რომანოვების ბატონობას ბოლო მოეღებება. უცერად ლაპარაკში ილია ჩაერთო და ჩვენთვის სრულიად მოულოდნელი და პარადოქსალური სიტყვა წარმოთქვა. ჯერ მან განაცხადა, რომ მაინცადამაინც არაფერი სწამს რუსეთის რევიოლუციისა. რუსეთი გლეხობის ქვეყანაა ჯერ-ჯერობით დადხანს დარჩება ასეთ ქვეყანად ჩამორჩენილ სასოფლო-მეურნეობით, სიღარიბით, უვიცობით. გლეხობა, ნამეტურ რუსის გლეხობა, თავყანსა სცემს და აღმერთებს მეფეს; თავის მტრად მეფე კი არ მიაჩნია, არამედ ჩინოვნიკობა და ამასთან ერთად ინტელიგენციაც. რუსეთის გლეხობა რევიოლუციას არ მოახდენს, ხოლო ქალაქის მუშა ერთობ მცირერიცხოვანი და სუსტი ელემენტია. ყოველ შემთხვევაში რუსეთის რევიოლუცია ძალიან პრობლემური და შორეული ამბავიაო. შემდეგ ილია შეუდგა იმის მტკიცებას, რომ თვითმყრობების მოსპობა და საკონსტიტუციო რეჟიმის დამყარება ჩვენითვის, ქართველებისთვის, სახიერო სრულიადაც არი ქნებაო. თქვენ რომ ოცნებობთ, იმისთანა თანასწორობას, ერთობის და ძმობის, უმადლეს სამართლიანობის სამეფო ჯერ ძლიერ შორს არის, არათუ რუსეთისთვის, არამედ განათლებულ და განვითარებულ ინგლისისა და საფრანგეთისთვისაც.

ხოლო დასავლეთ ევროპის საკონსტიტუციო რეჟიმის დამყარება რუსეთში, ჩვენ, ქართველებს დიდ სამშრობას გვიქადის. რუსის საზოგადოებაში და ხალხში დიდი პოტენციალური ძალაა, რომელსაც დღეს სძინავს. რუსის ხალხი ილია მურომეცია, ხელფეხმეორკილი სძინავს და ამიტომ ჩვენ, არარუსებს შესაძლებლობა გვაქვს ვიარსებოთ და ვისუნთყოთ. ახლა რუსეთი ვერ გვისწრებს წინ, ჩვენც ვახერხებთ და მივდევთ უკან. იმდენი პოლიტიკური და ეკონომიკური ძალა არ შესწევს, რომ საგრძნობლად გავვისწროს და მერე, როგორც ჩამორჩენილი, ველური ხალხი, გადაგვცალოს. ხოლო თუ ბრჯილის მომხრეებს და თავისუფლებას მოიპოვებს, იგი ძლიერის სიჩქარით წავა წინ, ჯერ ეკონომიკურად დაგვიპყრობს და მერე ან გაგვარუსებს, ან ალგვის დედაშიწის პირისგანაო. აი, პოლონელებს და ფინლანდიელ ვერას უზამს. ისინი ძლიერი არიან როგორც ეკონომიკურად, ისე ეროვნულად, ისე ეროვნულად, ისე ეროვნულად შეგნებით. აი ამათთვის საკონსტიტუციო რეჟიმი სასარგებლო იქნება, რადგან შესძლებენ და დიდ მეტოქეობას გაუწვევენ რუსებს. ჩვენ კი იმდენად სუსტნი ვართ ეკონომიკურად და ნაციონალურისთვის შეგნებოდაც, რომ თავისუფალი რეჟიმით წათამამებულნი და წახალისებულნი რუსეთი თავის ქერქში ვეღარ დაეტყუა, სამხრეთ მდინარე ქვეყანას გადმოხეთქავს და ჩვენ ადვილად წავკლევკავსო“.

მეტად საინტერესო ამონარიდია, საკმაოდ ვრცელი „მემორებიდან“, ბევრამეზე დაგაფიქრებს კაცი. მაგარი მომხადება უნდა გქონდეს ვიდრე დაეთანხმები ან არ დაეთანხმები... და ვის! ილიას!

ასე ვფიქრობ მე და ამ ფიქრებთან თუ ფიქრებსი მარტო რომ არ ვარ „მემორების“ გაგრძელება და გადიდებებო...
„ჩვენთვის ილიას ასეთი მსჯელობა მიუღებელი იყო და ვუმტკიცებდით, რომ საკონსტიტუციო რეჟიმი ქართველ ხალხსაც მისცემს ხელში მძლავრ იარაღს ზრდისა და განვითარებისთვის. მაგრამ ილია მტკიცედ იდგა თავის პოზიციაზე და გვეუბნებოდა: ყმაწვილებო, სტყუვლებო, თანამედროვე საკონსტიტუციო რეჟიმი ძლიერებს ამბერებს, ხოლო

სუსტებს მონებად აქცევსო.
რამდენი სიმართლეა ილიას ამ სიტყვებში, რა დრმა გაგებაა თანამედროვე ბურჟუაზიულ პარლამენტარული თავისუფლებისა! მაგრამ ჩვენი უბედურება ის იყო, რომ ილიას ვერ დავუმტკიცეთ, რომ ეს რეჟიმი მხოლოდ ეტაპია, საფეხურია, რომლის საშუალებით განთავისუფლებული კაცობრიობა უფრო მაღალსა და სამართლიანს სამეფოს დაამყარებს. ილია ნაღვლიანის ღიმილით გვიპასუხებდა ხოლმე: - ჯერ-ჯერობით, ეგ ნამდვილი ოცნება და ზღაპარია, ყოველშემთხვევაში, ისეთი შორეული ამბავია, რომ სანამ პავლე მოვა, პეტრეს ტყავს გააძრობენო“.

მგონი, დროა ამ საუბრის ერთ-ერთი მონაწილის ბიოგრაფია გავასწროთ/გავაცნოთ გაზეთ „ალიონის“ მკითხველებს.
მართლა დიდი კაცი გახლდათ კიტა აბაშიძე, გურიანში დაბადებული, მამით იმერელი და დედით გურიელი დიდი და ტრაგიკული ბიოგრაფიის კაცი!

ეროვნული ბიბლიოთეკის ვიკი-ენციკლოპედია „ბიბლიკოსი“ მივმართოთ; ბევრ სხვა მეტად ენციკლოპედიური ხასიათის სამეცნიერო და სამეცნიერო-პოპულარული სტატიებს შორის კიტა აბაშიძის ბიოგრაფიასაც წაითხინავს დანტერესებული მკითხველი:
„აბაშიძე კიტა (ივანე) გიორგის ძე - (16.I.1870, სოფ. ლესა, ოზურგეთის მაზრა. - 17.XII.1917, თბილისი) - ლიტერატურული კრიტიკოსი, პუბლიცისტი, საზოგადო და პოლიტიკური მოღვაწე, სოციალისტ-ფედერალისტთა პარტიის ერთ-ერთი ლიდერი.
1889 დაამთავრა ქუთაისის კლასიკური გიმნაზია და გაემგზავრა პარიზში, სადაც 10 თვის განმავლობაში სორბონის უნივერსიტეტს და სხვა სასწავლებლებში ისმენდა ლექციებს ფილოსოფიასა და ლიტერატურაში. 1890-1895 წლებში სწავლობდა და დაამთავრა ოდესის უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი. 1895 წლიდან, სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ, მუშაობდა თბილისის „საკონტროლო პალატაში“; შემდეგ - მომრიგებელ მოსამართლედ რაჭის მაზრაში, შემდეგ - ჭიათურაში. 1901 წლიდან ჭიათურის შავი ქვის მრეწველთა საბჭოს „საურთიერთო ნდობის ბანკის“ თავმჯდომარეა. მალე ის გახდა და სიცოცხლის ბოლომდე იყო ამავე მრეწველთა საბჭოს თავმჯდომარის (გიორგი ზდანოვიჩი-მაიაშვილის) მოადგილე.
1890-იანი წლებიდან კ. აბაშიძე ინტენსიურად აქვეყნებდა ლიტერატურულ-კრიტიკულ წერილებს წარსულ და მის თანამედროვე მწერლებსა და ლიტერატურულ პროცესებზე. მისი სტატიების სერიებმა რუბრიკით „ცხოვრება და ხელოვნება“ და ნაშრომმა „ეთიკური XIX საუკუნის ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან“ საფუძველი ჩაუყარა თანამედროვე ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკას და ლიტერატურის მეცნიერულ შესწავლას.
გარდა ლიტერატურული სარბიელისა, კ. აბაშიძე აქტიურად მონაწილეობდა ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაში. 1896 წლიდან ის შეუერთდა გაზ. „ივერიაში“ მოღვაწე ინტელიგენციის ახალ თაობას, რომელიც „ახალგაზრდა ივერიელების“ სახელითაა ცნობილი სამეცნიერო ლიტერატურაში. შემდგომში ამ ჯგუფის ბაზაზე ჩამოყალიბდა სოციალისტ-ფედერალისტების

პარტია, რომლის ერთ-ერთ ლიდერად ითვლებოდა. 1907 წელს შედიოდა პარტიის ცენტრალურ (მთავარ) კომიტეტში. ამავე წელს შეიქმნა პარტიის ქუთაისის კომიტეტი, რომლის მესვეურები იყვნენ გ. ზდანოვიჩი-მაიაშვილი და კ. აბაშიძე. როგორც ეროვნული მოძრაობის აქტიური მონაწილე, ორჯერ იყო დაპატიმრებული: პირველად - 1905 წელს, მეორედ - 1909 წელს, როცა იგი ქუთაისის თავად-ახნაურთა შეკრებაზე გამოვიდა საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის მოთხოვნით. ორივე შემთხვევაში მალე გაათავისუფლეს. იყო „საქართველოს კულტურული საზოგადოებათა კავშირის“ ერთ-ერთი დამაარსებელი. თავმჯდომარეობდა ქუთაისის საზოგადოება „სინათლეს“. ჟანდარმერიის ერთ-ერთი დოკუმენტის მიხედვით, „სინათლის“ მიერ ორგანიზებულ საქველმოქმედო საღამოზე, 1915 წლის 6 იანვარს, კ. აბაშიძემ ღიად გამოხატა გერმანიის მხარდაჭერა მიმდინარე მსოფლიო ომში.
1917 წლის თებერვლის რევოლუციის შემდეგ დროებითმა მთავრობამ კ. აბაშიძე შეიყვანა ამიერკავკასიის განსაკუთრებული კომიტეტის („ოზაკომი“) შემადგენლობაში. სოციალ-დემოკრატებმა მონიშნეს მის მაგივრად აკ. ჩხენკელის შეყვანა „ოზაკომში“. ამ მცდელობას მოჰყვა სერიოზული საპროტესტო მოძრაობა, რის გამოც დროებითმა მთავრობამ დათმო და კომიტეტში შეიყვანა კ. აბაშიძეც და აკ. ჩხენკელიც. სამწუხაროდ, მან ვეღარ შეძლო ახალ თანამდებობაზე მოვალეობის შესრულება, მძიმე ავადმყოფობის გამო, რის შედეგადაც გარდაიცვალა.
მისი მეუღლე იყო ერეკლე მეორის ქალიშვილის, თეკლა ბატონიშვილის ვაჟის, ვახტანგ ორბელიანის შვილიშვილი - თეკლე ჯამბაკური-ორბელიანი, რომლისგანაც ჰყავდა ოთხი შვილი. მათგან უფროსი - გიორგი, ბოლშევიკებმა დახვრიტეს 1924 წლის აჯანყებაში მონაწილეობისათვის. კ. აბაშიძე დაკრძალულია მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა დიდუბის პანთეონში“ (დამიტრი შველიძე).

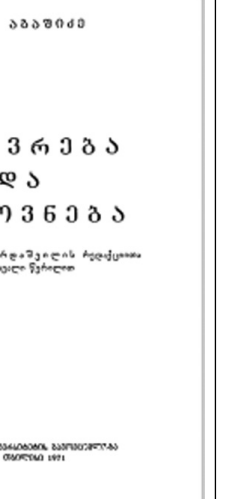
„მატიანის“ კალენდრით, ამასობაში 1896 მარტია. „გაზეთ „ივერიის“ რედაქციის თანამშრომლებს - დავით მიქელაძეს და გიორგი ლასხიშვილს შორის შექმნილი უთანხმოების გამო ილია ჭავჭავაძესთან ოჯახში მიდიან გიორგი ლასხიშვილი, კიტა აბაშიძე და ილია ნაკაშიძე. სთავაზობენ, რომ „ივერია“ მათ გადასცეს და რომელიმე მათგანი დაამტკიცოს რედაქტორად... როგორც ხედავთ, სამი ვიზიტორიდან ორი გურიელი თუ არა, გურიანში დაბადებული ახალგაზრდა, მეტად გაბედულ ნაბიჯს დგამენ. აბა, როგორი საქმეა, ჯერ ილიას ესტუმრო და „ივერიის“ გადაცემა სთხოვო!

ნეტა რამდენი კაცი გაბედავდა ასეთ ვიზიტსა და თხოვნას, გინდა იმ დროს!
ცოტა, ერთულები, სავარაუდოდ... ვარაუდები გვერდზე გადავლოთ და „მემუარებს“ დაუბრუნდეთ.
განა საინტერესო არაა, როგორ იხსენებს ამ ამბავს ბატონი გიორგი? „პირველხანებში «ივერიაში» მე არავინ მიმიღია თავისუფლად წერას, ცენზურის გარდა რასაკვირველია, შინაური ცენზურა არმქონია. როგორც ზევითა ვთქვი, ილია სრულიად არ ერეოდა სარედაქციო საქმეში, ხოლო დავით მიქელაძე, არ ვიცი ილიას ღირეპტივების თანახმად, თუ თავისნებოთ, ხმას არ იღებდა ჩემს წინააღმდეგ, თუმცა კარგად ვხედავდი, ჩემს რადიკალობას არ თანაუ-

გრძნობდა. ასე გაგრძელდა რამდენსამე თვეს, მაგრამ, ბოლოს, დავითმა მაგრძნობინა, რომ მე სტუმარი ვარ «ივერიაში»... ახალგაზრდობაში, როგორც გამიგონია, ის თითქმის რევიოლუციონერიც ყოფილა, მაგრამ იმხანად, როცა «ივერია» განაგებდა, დავითო მეტად ზომიერი მწერალი და მოღვაწე იყო. საკმარისა გავიხსენოთ მისი ზოგიერთი პოლიტიკური წერილი, რომ ამაში დავრწმუნდეთ.
... მასხოვს ერთი წერილის გამო დიდად უსიამოვნო შეტაკება მოგვიხდა. ის იყო ჩინეთ-იაპონიის ომი დასრულდა; ევროპის სახელმწიფოებმა ისარგებლეს მომენტით და თავისებური თარეში დაიწყეს ჩინეთში. ამის გამო მე დავწერე წერილი, რომელშიაც აღვნიშნავდი ჩინეთის გამოღვიძებისა და გამოფხიზლების ნიშნებს; ვწერდი, რომ ჩინეთში და საერთოდ აღმოსავლეთში ბრძოლა იწყება ევროპელთა უსინდისო ექსპლოატაციის და ძალმომრეობის წინააღმდეგ; რომ მომავალში ეს ბრძოლა გაძლიერდება და აღმოსავლეთი იხსნის თავს უცხო კაპიტალისტების ბატონობისგან. წერილის დასასრულს ვამბობდი, რომ ნახევრად დამონაგვებულ აღმოსავლეთის ქვეყნების ამ ბრძოლას დახმარებას აღმოუჩენს თვით ევროპის დემოკრატია; ევროპის მუშათა მოძრაობა დღით-დღე იზრდება, ბრძოლა თანამედროვე სოციალურ უკუღმართობის წინააღმდეგ თანდათან მწვავედება და ეს მოძრაობა, ეს ახალი საზოგადოებრივი ძალა ბუნებრივად დახმარებ იქნება აღმოსავლეთის ხალხთა მათ ეროვნულ ბრძოლაში - მეთქი. დავით მიქელაძემ დატოვა წერილის პირველი ნახევარი, მაგრამ დანარჩენი, რაც შეეხებოდა ევროპის დემოკრატისა, გადასდო და მითხრა:

გიორგი, გარწმუნებთ, ეს მეტია... წერილი კარგია, საინტერესოა. აღმოსავლეთში დაწყებულია ბრძოლა ევროპელთა ექსპლოატაციის წინააღმდეგ. მაგრამ რა საჭიროა აქ მუშათა მოძრაობაზე ლაპარაკი. მე წინააღმდეგის მტკიცება დავუწე და, სხვათა შორის, ვუთხარი:
- თქვენ, დავით, არ გესმით თანამედროვე მომენტი. დემოკრატის ზრდა, მუშათა მოძრაობა არ მოგწონთ და არცა გწამთ. ამიტომ ყოველთვის ამ საკითხში ამხინდებით ხოლმე. ჩემი ეს სიტყვები დავითს ძალიან ეწყინა, კამათი შესწყვიტა და გადაჭრით გამომიცხადა:
- ამ სახით წერილის დაბეჭდვის წინააღმდეგ ვარ და ვერ დაუბეჭდავ. თუ ბოლოს სრულიად ჩამოაშორებთ, წერილი დაიბეჭდება. წავიდე ჩემი წერილი, ბოლო ცოტათი შევამოკლუ, თვითონ გადავცი სტამბას და მეორე დღეს წერილი დაიბეჭდა.

გიორგი, გარწმუნებთ, ეს მეტია... წერილი კარგია, საინტერესოა. აღმოსავლეთში დაწყებულია ბრძოლა ევროპელთა ექსპლოატაციის წინააღმდეგ. მაგრამ რა საჭიროა აქ მუშათა მოძრაობაზე ლაპარაკი. მე წინააღმდეგის მტკიცება დავუწე და, სხვათა შორის, ვუთხარი:
- თქვენ, დავით, არ გესმით თანამედროვე მომენტი. დემოკრატის ზრდა, მუშათა მოძრაობა არ მოგწონთ და არცა გწამთ. ამიტომ ყოველთვის ამ საკითხში ამხინდებით ხოლმე. ჩემი ეს სიტყვები დავითს ძალიან ეწყინა, კამათი შესწყვიტა და გადაჭრით გამომიცხადა:
- ამ სახით წერილის დაბეჭდვის წინააღმდეგ ვარ და ვერ დაუბეჭდავ. თუ ბოლოს სრულიად ჩამოაშორებთ, წერილი დაიბეჭდება. წავიდე ჩემი წერილი, ბოლო ცოტათი შევამოკლუ, თვითონ გადავცი სტამბას და მეორე დღეს წერილი დაიბეჭდა.

გვრძნობდა. ასე გაგრძელდა რამდენსამე თვეს, მაგრამ, ბოლოს, დავითმა მაგრძნობინა, რომ მე სტუმარი ვარ «ივერიაში»... ახალგაზრდობაში, როგორც გამიგონია, ის თითქმის რევიოლუციონერიც ყოფილა, მაგრამ იმხანად, როცა «ივერია» განაგებდა, დავითო მეტად ზომიერი მწერალი და მოღვაწე იყო. საკმარისა გავიხსენოთ მისი ზოგიერთი პოლიტიკური წერილი, რომ ამაში დავრწმუნდეთ.
... მასხოვს ერთი წერილის გამო დიდად უსიამოვნო შეტაკება მოგვიხდა. ის იყო ჩინეთ-იაპონიის ომი დასრულდა; ევროპის სახელმწიფოებმა ისარგებლეს მომენტით და თავისებური თარეში დაიწყეს ჩინეთში. ამის გამო მე დავწერე წერილი, რომელშიაც აღვნიშნავდი ჩინეთის გამოღვიძებისა და გამოფხიზლების ნიშნებს; ვწერდი, რომ ჩინეთში და საერთოდ აღმოსავლეთში ბრძოლა იწყება ევროპელთა უსინდისო ექსპლოატაციის და ძალმომრეობის წინააღმდეგ; რომ მომავალში ეს ბრძოლა გაძლიერდება და აღმოსავლეთი იხსნის თავს უცხო კაპიტალისტების ბატონობისგან. წერილის დასასრულს ვამბობდი, რომ ნახევრად დამონაგვებულ აღმოსავლეთის ქვეყნების ამ ბრძოლას დახმარებას აღმოუჩენს თვით ევროპის დემოკრატია; ევროპის მუშათა მოძრაობა დღით-დღე იზრდება, ბრძოლა თანამედროვე სოციალურ უკუღმართობის წინააღმდეგ თანდათან მწვავედება და ეს მოძრაობა, ეს ახალი საზოგადოებრივი ძალა ბუნებრივად დახმარებ იქნება აღმოსავლეთის ხალხთა მათ ეროვნულ ბრძოლაში - მეთქი. დავით მიქელაძემ დატოვა წერილის პირველი ნახევარი, მაგრამ დანარჩენი, რაც შეეხებოდა ევროპის დემოკრატისა, გადასდო და მითხრა:

გიორგი, გარწმუნებთ, ეს მეტია... წერილი კარგია, საინტერესოა. აღმოსავლეთში დაწყებულია ბრძოლა ევროპელთა ექსპლოატაციის წინააღმდეგ. მაგრამ რა საჭიროა აქ მუშათა მოძრაობაზე ლაპარაკი. მე წინააღმდეგის მტკიცება დავუწე და, სხვათა შორის, ვუთხარი:
- თქვენ, დავით, არ გესმით თანამედროვე მომენტი. დემოკრატის ზრდა, მუშათა მოძრაობა არ მოგწონთ და არცა გწამთ. ამიტომ ყოველთვის ამ საკითხში ამხინდებით ხოლმე. ჩემი ეს სიტყვები დავითს ძალიან ეწყინა, კამათი შესწყვიტა და გადაჭრით გამომიცხადა:
- ამ სახით წერილის დაბეჭდვის წინააღმდეგ ვარ და ვერ დაუბეჭდავ. თუ ბოლოს სრულიად ჩამოაშორებთ, წერილი დაიბეჭდება. წავიდე ჩემი წერილი, ბოლო ცოტათი შევამოკლუ, თვითონ გადავცი სტამბას და მეორე დღეს წერილი დაიბეჭდა.

გიორგი, გარწმუნებთ, ეს მეტია... წერილი კარგია, საინტერესოა. აღმოსავლეთში დაწყებულია ბრძოლა ევროპელთა ექსპლოატაციის წინააღმდეგ. მაგრამ რა საჭიროა აქ მუშათა მოძრაობაზე ლაპარაკი. მე წინააღმდეგის მტკიცება დავუწე და, სხვათა შორის, ვუთხარი:
- თქვენ, დავით, არ გესმით თანამედროვე მომენტი. დემოკრატის ზრდა, მუშათა მოძრაობა არ მოგწონთ და არცა გწამთ. ამიტომ ყოველთვის ამ საკითხში ამხინდებით ხოლმე. ჩემი ეს სიტყვები დავითს ძალიან ეწყინა, კამათი შესწყვიტა და გადაჭრით გამომიცხადა:
- ამ სახით წერილის დაბეჭდვის წინააღმდეგ ვარ და ვერ დაუბეჭდავ. თუ ბოლოს სრულიად ჩამოაშორებთ, წერილი დაიბეჭდება. წავიდე ჩემი წერილი, ბოლო ცოტათი შევამოკლუ, თვითონ გადავცი სტამბას და მეორე დღეს წერილი დაიბეჭდა.

კვლი ოზურგეთის ქუჩების ისტორიები

დიმიტრი ერისთავის ქუჩა

დიმიტრი ერისთავის ქუჩას ადრე გასაბჭოებამდე პროვინციის ქუჩა ერქვა.

ოზურგეთის პროვინცია

ოფიციალური მონაცემებით 1846 წელს დაარსებულ გურიის სასულიერო-სამრევლო სასწავლებელს 1917 წელს უწოდეს ოზურგეთის საეპარქიო ვაჟთა პროვინცია, 1919 წელს გაერთიანდა საეპარქიოს ვაჟთა პროვინცია და და ვაჟთა გიმნაზია. (სსიპ ქალაქ ოზურგეთის 1 საჯარო სკოლა 170 წლისაა)...

1896 წელს ოზურგეთში მყოფი ეთნოგრაფი და საზოგადო მოღვაწე თედო სახოკია წერდა: „სკოლები ყველა მოთხოვნებს ვერ აკმაყოფილებს, ამ უკანასკნელ წლებში მაინც ხშირია, როცა სასწავლებლიდან უკნ გაუგზავნიან შვი შესვლის მსურველი, ახლა გადაწყვეტილია სამრევლო საქალებო სკოლაც მოუმატოს სკოლების ხსენებულ რიცხვს ვარდა ამისა ოზურგეთის თვითმართველობა ცდილობს ოზურგეთში პროვინცია გაახსენებოს მთავრობას“ ... „საზოგადოდ მთელ ქალაქსა და კერძოდ „ამხანაგობათა“ და დაწესებულებათა დარაჯად უდგას ქალაქის თვითმმართველობა, შემოღებული 1896 წელს. ქალაქის თავად მოწვეული ჰყავთ ახალგაზრდა უნივერსიტენტი, ოზურგეთის მზრისავე მკვიდრი, რაც აქამდე დაკლდა ქალაქს უპატრონობითა და მოუვლევლობით, ახლა ცდილობს თვითმმართველობა შეეცნოს. მართალია, მთელი წლიური ბუჯეტი ქალაქის სამას ოთხას თუმანს არ აღემატება, მაგრამ ამით გულს არ იტეხს თვითმმართველობა, გაორკეცებული მხნობით კვიდება ყოველსავე დაბრკოლებას, ბევრი კითხვები აღძრა თვითმმართველობამ, რომელთაც სამაზრო მნიშვნელობაცა აქვთ, თვითმმართველობამ შეაფასებინა ქალაქის უძრავი ქონება შემოსავლის კვალობაზე. თვითმმართველობა ცდილობს ოზურგეთში სავაჟო პროვინცია დაარსოს. თვითმმართველობამ გაუხსნა მკვიდრო საჯარო წიგნის-აკავი, თვითმმართველობა ცდილობს სამუდამო თეატრი შეაქმნოს ოზურგეთსა, ბოლოს თვითმმართველობავე თავობს ოზურგეთში საქმიო თავშესაფრის დაარსებას და ექიმის მოწვევას და სხვ.

სანუგეშო ის არის, რომ იმ დროს როცა ჩვენი სამშობლოს სხვა ქალაქებსა, იმათაც კი, სადაც თვითმ-მართველობა არის შემოღებული, საღათას ძილითა სძინავთ, ოზურგეთი ეს პატარა და

ლარიბი ქალაქი, წლებზე ფეხს იდგამს. აწუხებს ცას და ქვეყანას: ეს გვინდა, ეს გვესაჭიროება, ეს დაგვიარსეთო!... აქაც ყველაზე მეტად აშკარად ჩანს გურულის ცოცხალი ბუნება: ათასნაირ გზას ეძებს-გასაჭირს მოუაროს, ოღონდ კი ფონს ვაკიდეს სადმე. გულს იმედი გესახებათ როცა იმათ უყურებთ... (თედო სახოკია, „მოგზაურობანი“ გვ.28).

სხვა ცნობით, 1918 წლის 6 დეკემბერს ოზურგეთის პროვინციის გამგებელმა ილია ფერაქემ საქართველოს რესპუბლიკის სახალხო განათლების სამინისტროს მისწერა, რომ მღვდელი სოლომონ ანდელუაძე დინჯი და აუქჩარბელი ხასიათით მოსწავლეებს კარგ ვავლენას ახდენდა, ქართული ზედმიწევნით კარგად იცოდა და იყო ბევრითი. ხელს აწერენ პროვინციის გამგე და პროვინციის საქმისმწარმოებლის აღმასრულებელი მდივანი ი. ლლონტი.

დიმიტრი ერისთავის ქუჩა იწყება გურიის ქუჩიდან ვიდრე თამარ მეფის (ყოფილი ლენინის) მოედანამდე.

XIX საუკუნის ბოლოსა და XX საუკუნის დასაწყისში გურიაში ხშირად გაიგონებდით შეწუხებული ავადმყოფის სიტყვებს: ჩვენი ტიტოკო მომიყვანეთ და ის მომარჩენსო“

ცნობილი დასტაქარი, ბელეტრისტი და საზოგადო მოღვაწე დიმიტრი (ტიტოკო) ერისთავი დაიბადა 1862 წელს, სოფელ გორაბერეჟოულში. მამა კონსტანტინე მომრეგებელი შუამავალი იყო ოზურგეთში, ბაბუა ვახტანგ ერისთავი გურიის უკანასკნელი მთავრის მამია V გურიელის ბოქაულთ უხუცესი, ჩინთი მათორი იყო, იგი იმერეთისა და გურიის სამთავროს კარზე ხშირად ასრულებდა სოლომონ მეორისა და მამია მეხუთე გურიელის დიპლომატიურ დავალებებს. დედა ივლიტა ნაკაშიძე იშვიათი სილამაზისა და საკმაოდ განათლებული ქალი ყოფილა.

დიმიტრიმ საშუალო განათლება ქუთაისის კლასიკურ გიმნაზიაში მიიღო. 1884 წელს წარჩინებით დაამთავრა კიევის სამედიცინო ფაკულტეტი. დიმიტრი ერისთავს როგორც წარჩინებულ სტუდენტს წინადადება მისცეს ასპირანტად დარჩენილიყო, მაგრამ დიმიტრიმ უარი განაცხადა და გამოეშურა თავის საყვარელ გურიაში, სადაც ხალხისათვის მეტი სარგებლობის მოტანა შეეძლო.

მაგრამ 9 წლის შემდეგ 1895 წელს თავისი თხოვნით თავისუფლდება სამსახურიდან და და ცოდნის გასაღრმავლებლად მიდის კიევის უნივერსიტეტში, სადაც 2 წელი დაჰყო. მუშაობდა სახედრო სამედიცინო სასწავლებელში. ამ პერიოდში ცოლად შეირთო ოტია დადიანის ასული ნინო. ოტია დადიანი იყო პორუჩიკი, 1866-1882 წლებში იყო გვარდიის პოლკოვნიკი, ოზურგეთის მაზრის უფროსი. შემდგომში გენერალ-მაიორი. ოტია დადიანის ძმა ალექსანდრე (გრიგოლი) 1898-1898 წლებში იყო გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსი.

კიევიდან დაბრუნების შემდეგ დიმიტრი ერისთავი 1902 წელს დაინიშნა ოზურგეთის მაზრის ექიმად. მას მიღებული ჰქონდა საფუძვლიანი განათლება, განსაკუთრებით დახელოვებული იყო შინაგან მედიცინაში, თავისუფლად ფლობდა ლოსტაქარის დანასა, სამედიცინო

დახმარების ტექნიკას. იგი კვალიფიციურ ქირურგიულ დახმარებას უწევდა გურიის მოსახლეობას“ (ტიტე ლლონტი, ვანო სერელი „დიმიტრი ერისთავი“ 1958 წ.).

ამ დროს სოფლად მომუშავე ექიმები თითზე ჩამოსათვლელი იყვნენ. უმთავრესად მიუღ მაზრას ერთი ექიმი და რამდენიმე ფერმალი ემსახურებოდა. ამ მდგომარეობას კარგად ასახავს 1894 წელს გაზეთ „ივერიაში“ (№140), გამოქვეყნებული წერილი: „ავადმყოფობა და უექიმობა გურიაში“: სამკურნალო დაწესებულების სიმცირე, ფასიანი მკურნალობა, ექიმების, ფერმლების, პროვინციის და ფარმაცეპტების მცირე რიცხოვნობა, ინფექციურ დაავადებათა (ყვავილი, ხოლერა, შავი ჭირი, ტიფი), ეპიდემიები, ხშირი სიკვდილიანობა, ექიმბაზობა..... დიდი ერულიციის მუშაკთა აუცილებლობა.

ასეთ დროს გურიას მხსნელად მოეკვინა დიმიტრი ერისთავი, მას სამედიცინო საქმე მაღალ დონეზე, რომ დაეყენებინა მრავალი დაბრკოლება უშლიდა ხელს. მთავარი სტაციონარის უქონლობა იყო. ისეთ პატარა ქალაქში, როგორც ოზურგეთი იყო, სახელმწიფო ხარჯით, სამკურნალო დაწესებულებების გახსნაზე ფიქრიც კი არ შეიძლებოდა.

დიმიტრი ერისთავმა გადაწყვიტა საკუთარი ხარჯებით გაემართა პატარა სტაციონარი. ამ მიზნით თავის საცხოვრებელ სახლს, რამდენიმე ოთახი მიასუნა, მაგრამ იმ ხანებში მომხდარმა რევოლუციამ კერძო საავადმყოფოების საჭიროება მოხსნა, ხოლო სტაციონარისათვის გამზადებული ერისთავისეული სახლი გამოყენებულ იქნა უფრო დიდი საჭიროებისათვის..

დიმიტრი ერისთავი ორმოცი წლის განმავლობაში ეწეოდა აქტიურ საზოგადოებრივ მოღვაწეობას. ოზურგეთის მოსახლეობა ყოველთვის ირჩევდა მას ქალაქის თვითმართველობის ხმოსნად. რევოლუციის წინა პერიოდში ქალაქის თვითმმართველობის მემარცხენე ოპოზიციას ხელმძღვანელობდა. 20-25 წლის მანძილზე გურიაში ადგილი არ ჰქონია არცერთ კულტურულ წამოწყებას, რომლის ინიციატორი ან აქტიური მონაწილე დიმიტრი ერისთავი არ ყოფილიყო. მისი თაოსნობით და გახსნა ოზურგეთში ქალაქის აფთიაქი, დიდი დახმარებას უწევდა თეატრისა და კინოს მუშაკებს, ზრუნავდა ქალაქის კეთილმოწყობაზე,

დიმიტრი ერისთავი მეფის რეჟიმის დაუძინებელი მტერი იყო და მთელი სულითა და გულით რევოლუციონერებს თანაუგრძობდა, ყოფილა შემთხვევები, როცა მას სამედიცინო დახმარება აღმოუჩინა ტყეში თავშეფარებული პოლიტიკურ ღვინილებისათვის (დათიკო შევარდნაძე და სხვები). 1918 წელს თურქი დამპყრობლების ოზურგეთში შემოჭრის დროს მან ტყვედ ჩავარდნას გადაარჩინა რამდენიმე დაჭრილი ჯარისკაცი“ (ტიტე ლლონტი, ვანო სერელი „დიმიტრი ერისთავი“ 1958 წელი).

მთავრობას რა თქმა უნდა დიმიტრი ერისთავი არ მოსწონდა, არც დიმიტრი ეპრობოდა მათ პატივისცემით, ერთხელ მან პირადი შეურაცხოვა მიაყენა ქუთაისის გუბერნატორს, მისი შვილის ვახტანგ ერისთავის მოგონება: „ქუთაისის მცხოვრებმა თავადმა ქორაქიმე (პოეტ

კვალადიდელის მამა) ერთხელ გამართა მეჯლისი, სადაც მოპატივებული იყო ქუთაისის გუბერნატორი სლავოინსკი, როცა დიმიტრის დეიდამ, თამარ ოტიას ასულმა დადიან-ქორაქიმე დიმიტრი წარუდგინა გუბერნატორს, სლავოინსკიმ ხელი გაუწოდა, მამაჩემმა პირში მიახალა, შავრა ზმელს ხელს არ ვართმევო. აღნიშნული ინციდენტის შემდეგ, ნათესავების დახმარებით დიმიტრი ერისთავი გადაურჩა სასჯელს, თუმცა გუბერნატორმა იგი გურიას მოამორა და რაჭის მაზრაში გადაიყვანა ექიმად (1912წ.). იმავე წლის დეკემბერში შორაპნის მაზრაში 1913 წელს იგი კვლავ ოზურგეთში დააბრუნეს“.

დიმიტრი ერისთავი არა მარტო ცნობილი ექიმი და საზოგადო მოღვაწე იყო, არამედ მწერალიც გახლდათ, მისი სამწერლო მოღვაწეობის შესახებ საგულისხმოა პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილის შეფასება: „გურიაში მოღვაწე ბელეტრისტებს შორის ევ. ნინოშვილი, ლალიონი, ჯ. ოლა ლომთაძე, ნინო ნაკაშიძე, აისონ ნიკოლაიშვილი, პ. ირეთელი. დიმიტრი ერისთავი გამოირჩევა ახალი პერსონაჟების გამოყენებით. იგი თითქმის ყველა მოთხრობაში მწკვედრად აშუქებდა სოციალური უთანხმოების ამბებს.“ (ი. გრიშაშვილი „ლიტ. ნარკვევები“ 1952 წელი).

პროფესორი ალექსანდრე ხახანაშვილი წერდა: „დიმიტრი ერისთავის მოთხრობები გვისურათხატებენ დასავლეთ საქართველოს ეკონომიკურ და ზნეობრივ მდგომარეობას“.

დიმიტრი ერისთავის მოთხრობა „ვისი ბრალაა“? ცალკე წიგნად გამოიცა 1911 წელს სტამბა „შრომა“ ოზურგეთში. აღნიშნული წიგნის ერთი ვგზემლარი ვანო სერელის (სალუქვაძე) ბიბლიოთეკიდან ამჟამად ინახება ოზურგეთის სამუზეუმო გაერთიანების ბიბლიოთეკაში.

დიმიტრი ერისთავის შემოქმედება გაყვანილია ჰუმანიზმით, მშრომელი ხალხისადმი თანაგრძობით, ჩაგრული გლეხობის სიყვარულით და სიმპატიით. მას სძულდა თავდახნაურობა, ვაჭრები. ებრძოდა თვითმპყრობელობას, როგორც ექიმი ებრძოდა ექიმებაშებს და მარჩილესებს, თავის მშეულობაში, რომელიც ხშირად „ივერიაში“ იბეჭდებოდა სასტიკად ილაშქრებდა მათ წინააღმდეგ. ერთ ერთ თავის ფელეტონში აღნიშნული აქვს შემთხვევა, როდესაც ფოტინე თავართქილაძის ექიმობის შედეგად ავადმყოფს განუვითარდა განგრენა და დაიღუპა. აშკარად გამოდა ექიმბაშების შეუზღუდავ ქმედებებს.

დიმიტრი ერისთავის „როგორც ექიმის მორავწეობა, შეფასებული აქვს ოზურგეთელ ექიმს გრიგოლ კუნჭულიას. იგი წერდა: „ერთი ფრანგი მეცნიერი ექიმის დანიშნულებასა და მოღვაწეობაზე ამბობს:“ ექიმის მოღვაწეობა და საპატიო დანიშნულება მხოლოდ იმაში არის მალაღირს შესანიშნავი. როდესაც ის აღმოცენებულია არა ანგარიშზე ფულსა და ქონების შექენაზე, არამედ დიდ სიყვარულსა და თავდადებაზე მწუხარე და ტანჯვაში მყოფ ადამიანის მიმართ. პირველ შემთხვევაში ის უბრალო მოხელეა, მეორეში კი დიდი ადამიანი. ის ადვილად წვდება ხალხის გულს და იმორჩილებს მასო, სწორედ ამ უკანასკნელ ექიმთა რიცხვს ეკუთვნოდა განსვენებ-

ული დიმიტრი ერისთავი, ის თავის მოვალეობას ეკიდებოდა იდეალურად და ყოველ საშუალებას ხმარობდა ტანჯვაში მყოფი ადამიანის დასახმარებლად. იგი მომზადებული იყო პრაქტიკულად და თეორიულად სხეულებათა ყოველ დარგიდან ჰქონდა ჰქონდა გამოცდილება. ერთი და იმავე დროს იყო დაკვირვებული შინაგან სხეულებათა მცოდნე, ლოსტაქობაშიც მარჯვე ხელისა „ამიტომაც იყო მასზე ამბობდნენ ძლიერ შეწუხებული ავადმყოფნი ჩვენი ტიტოკო მომიყვანეთ და ის მომარჩენსო“ (გრიგოლ კუნჭულია „ექიმი დიმიტრი ერისთავი“ ჟურნალი „ თეატრი და ცხოვრება“ 1925 წელი 25 ივნისი“).

პროფესორი ალექსი მინდაძე დიმიტრი ერისთავის გურიაში მოღვაწეობას მანათობელ შექურას აღარებდა: „წარმოიდგინეთ მე-19 საუკუნის დასასრულს არსებული გურიის სოფლები, თავისი სიღარიბით, ჩამორჩენილობით, მკით-ხავებისა და ექიმბაშების ანაბარა მიტოვებული და ამ დროს „როგორც შექურ-ვარსკლავივით აშუქებდა მამინდელი გურიის სინამდვილეს, ჩვენი ღირსეული წინაპარი, ექიმი, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე დიმიტრი ერისთავი.“

დიმიტრი ერისთავი ლექსებსაც წერდა და რამდენიმე პიესის ავტორიც არის. დასაბჭვლათ გამზადებული დარჩა მოთხრობებისა და პიესების კრებული, რომელიც დაკარგულია.

ოზურგეთის ისტორიული მუზეუმის ხელნაწერთა ფონდში (საქმე 126) დაცულია საოჯახო ალბომი, რამდენიმე ფოტოთი, ლექსები მისი ძმის კაკოს ხელით გადაწერილი. მისი ხელნაწერებიდან კი „პარტიის განაშკვა“ წინასიტყვაობა ორი დრამისა“ „ბროლა თავისუფლებისათვის“, და „რდევვა“, კონსპექტები, ლექსები პროზად „შემოღობის ჰანზე“ და სხვა, ფოტოალბომში ყურადღებას იპყრობს ნახატი ადამიანის თავის ქალა წარწერით: „ადამიანო გახსოვდეს, რომ ხარ მომკვდავი ისწრაფე შენი ცხოვრების უმთავრესი მიზნის განსახორციელებლად არ დაკარგო არცერთი წამი უქმად: 1908 წელი (მეორე მხარეს აქვს წარწერა საჩურად მამას ვახტანგი),

დიმიტრი ერისთავმა სიცოცხლის ბოლო წლები სოფელ გორაბერეჟოულში გაატარა. 1924 წლის 21 დეკემბერს გარაიცვალა, განსვენებული ცხედარი ოზურგეთში ჩამოსვენეს და დაკრძალეს თავის დაარსებულ საავადმყოფოს ეზოში, შემდეგ მისი ნეშტი (მზის მშენებლობის გამო) გადასვენეს მოიდანახის სასაფლაოზე. სამწუხაროდ დღეისათვის მისი საფლავი უცნობია. გაისადსრყლებდა ცნობილი ექიმის და საზოგადო მოღვაწის დიმიტრი ერისთავის გარდაცვალებიდან 100 წლისთავი ხომ არ არის შესაძლებელი ოზურგეთის ექიმთა საზოგადოების დახმარებით ფართოდ აღინიშნოს ეს თარიღი ამასთან გაკეთდეს სიმბოლური საფლავი თავისივე დაარსებულ ოზურგეთის ყოფილი საავადმყოფოს ეზოში (ამჟამად ბავშვთა საავადმყოფო).

მანანა ლომაძე

ოზურგეთის სამუზეუმო გაერთიანების ფონდების მცველი

ყველა ბავშვს, ჩვენს მომავალს გულმოდგინედ გავაზრდით და ცვინს სამართაშორისოდ დავუბრუნებ!
 მუსურობით ბედნიერ ბავშვობას, უღებ ფინანს დღევანდელს, გააზრდინებულ საბავშვოდად ცხოვრებას.
 უფალმა დაგვოცნოთ და გავაპლინოთ!

ვასილ ჩიხორიძე
 ოფიციალური სახელმძღვანელო თეატრის სამსახურის ხელმძღვანელი

პირველად გავაზრდით ბილიტადად თქვენს დღევანდელს! ბილიტადად ბავშვობას და წარმატებას მომავალ ცხოვრებაში

დავით ჭაჩავაძე

ოფიციალური სახელმძღვანელო ახარებულ საბავშვოდად, მონაწილის მართვის და ბუნებრივი რესურსების მოვლის თანამშრომელი

ჩვენო პატარავო! საუბრით სურვილებით ვუბრუნებთ თქვენს დღევანდელს. გახსოვდეთ ჩვენ თქვენთვის მნიშვნელოვან თეატრალურ სამსახურს ოფიციალური მნიშვნელობის თეატრი

პროექტი „შემოქმედებითი მივლინება ოფიციალური - 2023“ პირველი ეტაპი დასრულდა

23 მაისს, მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის ოფიციალური თანამშრომელ სახეობის ხელოვნების ცენტრში დაიწყო პროექტი „შემოქმედებითი მივლინება ოფიციალური - 2023“, რომლის პირველი ეტაპი 3 ივნისს დასრულდა.
 ცენტრთან არსებული შემოქმედებითი სტუდია-სახელოსნო Gurian ART უკვე შექმნილი მასპინძლობს ქართულ და უცხოელ მხატვრებს. ტრადიციულად სთავაზობს მათ თავისუფალ შემოქმედებით სივრცეს, დაზღუდვი გრაფიკის ჟანრში პროფესიული სრულყოფისთვის.
 წელს პროექტი სამ ნაწილად არის გათვლილი. პირველ ეტაპზე, რომელიც ათი დღე გასტანა, ხუთმა

ინანბთან.
მარიამ დოლიძე, – ნავომრის საჯარო სკოლა, მე-11 კლასი; დამთავრა ოფიციალური სამხატვრო სკოლა; 2023 წლის 26 აპრილს გაიმართა მისი პერსონალური გამოფენა ოფიციალური სამხატვრო სკოლაში.
 „ეს პროექტი, ეს გარემო – ჩემი განვითარების სრულიად სხვა ეტაპია. ზღვა ემოციები და გამოცდილება, დაზღუდვი გრაფიკის თეორიისა და პრაქტიკის დაუვიწყარი კურსი უდიდესი მუხტითა ჩემი მომავლისთვის.“
სათუნა ბაბურიშვილი, –თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი – ქიმიის ფაკულტეტი; თვითნასწავლი ფერმწერი (აკრილი, სპირტის მელანი); დეკორატიული ხელოვნება (ვიტრაჟი); არის მხატვართა კავშირის წევრი. გამოფენების მონაწილე. ორი პერსონალური გამოფენა.
 „ჩემი აზრით, ყველა შემოქმედმა ადამიანმა უნდა გაიაროს ასეთი შესანიშნავი პროექტი. რადგან დაზღუდვი გრაფიკა იძლევა უსაზღვრო შესაძლებლობას, გამოავლინო საკუთარი თავი. ჩემთვის სრულიად ახალი და უცხო გამოცდილება, არაჩვეულებრივი გარემო, უნიჭიერესი და გულითადი ადამიანები... მიხარია ყოველი დღის გატენება!“

ნიკო პატარავა, სათუნა ბებურიშვილი, ნინო გორდელაძე, თამარ ინარიძე და მარიამ დოლიძე. მათ გაიარეს ოფორტის მასტერ-კლასი ავთანდილ თავართქილაძის ხელმძღვანელობით.
ნიმუშობრძენაძე, – თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია – კინო-ტელე მხატვრობა; დიზაინისა და პრინტის აკადემია – გრაფიკული დიზაინი
 „დაზღუდვი მომცა საშუალება, რომ ჩემი იდეები სხვა კუთხით წარმოემჩინა და შესაძლებლობები სრულიად სხვაგვარად დამენახა. ვეზიარე განსხვავებულ და საინტერესო ესთეტიკას. და რაც მთავარია, მოხდა ენერჯების გაცვლა გასაოცარ ადამ-

ნიკო პატარავა; ოფიციალური პროფესიული კოლეჯი „პორიზონტი“ – ტანსაცმლის მოდელირება; დამთავრა ოფიციალური სამხატვრო სკოლა; დიზაინერი; ფერმწერა, გრაფიკა; „ოფორტის“ მასტერ-კლასი ჩემთვის უაღრესად საინტერესო გამოწვევაა; განსხვავებული ხედე და შეიძლება ითქვას – უდიდესი ნახტომი პროფესიული განვითარების თვალსაზრისით... პროექტში მონაწილე ადამიანების სახით კი შესანიშნავი მეგობრები შევიძინე.“
თამარ ინარიძე – თბილისის ბიზნეს-ტექნოლოგიების უნივერსიტეტი – ბიზნესის ადმინისტრირება; თვითნასწავლი მხატვარი. ფერმწერი,

გრაფიკოსი; ფერმწერის პროექტის „არტ-თერაპია“ მონაწილე (პოლონეთი).
 „ეს არის ჩემი პირველი ქართული პროექტი, რომელიც ხელოვნებას უკავშირდება და ამიტომ ორმაგად საპასუხისმგებელი...მან დამანახა შემოქმედების სერიოზული მხარეები და უსაზღვრო პერსპექტივები. ოფორტის ტექნიკა ძალიან დამეხმარა, საკუთარი ფიქრები უფრო ნათლად გამოვხატე. გარემო კი შინაურული, თითქმის სახლური შეიქმნა ჩემთვის. ამ არაჩვეულებრივად ადამიანებმა ყველა სამხატვრო „ფობია“ გამიფანტეს და მოტივაცია ამომდღეს.“

ს/ს „ნიმედი ბილიტადად ბავშვობა და ცვინს სამართაშორისოდ დავუბრუნებ!“

ოფიციალური ბავშვობა სამსახურალ ცენტრი ბილიტადად ბავშვობა და ცვინს სამართაშორისოდ დავუბრუნებ!

წვიმა +17+22	წვიმა +16+22	წვიმა +18+21	მზე, ღრუბალი +17+25	მზე, ღრუბალი +18+24	მზე, ღრუბალი +18+26	ღრუბალი +19+25
5 ივნისი ორშაბათი	6 ივნისი სამშაბათი	7 ივნისი ოთხშაბათი	8 ივნისი ხუთშაბათი	9 ივნისი პარასკევი	10 ივნისი შაბათი	11 ივნისი კვირა